

Sygn. akt IV CSK 702/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa T. B., małoletniego J. B., A. B., U. B. i G. B.

przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 sierpnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

zasądza od pozwanego na rzecz powodów A. B., U. B., G. B.

**kwoty po 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 lipca 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące tego, czy określony w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 293) katalog następstw szkody spowodowanej ruchem pojazdu mechanicznego obejmuje naruszenie dóbr osobistych oraz czy więzi rodzinne łączące rodziców i syna stanowią dobra osobiste podlegające ochronie na podstawie art. 448 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu, które rozstrzygnięte zostało przez Sąd Najwyższy, w sposób przyjęty w zaskarżonym wyroku, w uchwałach z dnia 7 listopada 2012 r., III CZP 67/12 (OSNC 2013 , nr 4, poz. 45) i z dnia 20 grudnia

2012 r., III CZP 93/12 (OSNC 2013, nr 7-8, poz. 84) oraz w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., III CZP 2/14 (niepubl.).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 w z. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[aw]